

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/84/2017
Identifikačné číslo spisu: 4617010118
Dátum vydania rozhodnutia: 17.10.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:4617010118.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Martina Bargela na neverejnom zasadnutí 17. októbra 2018 v Bratislave v trestnej veci obvineného J. L. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a iné, o dovolaní obvineného J. L. proti rozsudku Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 4To/38/2017, z 27. júla 2017, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného J. L., s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Topoľčany rozsudkom, sp. zn. 1T/30/2017, z 3. mája 2017, uznal obvineného J. L. za vinného zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona v jednočinnom súbehu so zločinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 13. decembra 2016 v čase medzi 18:30 hod. až 19:00 hod. v O. na ulici L. W. č. XXX/XXX, neoprávnene vnikol do bytu X. V. tak, že najskôr silno búchal na okno a dvere, vykrikoval, aby ho pustili dnu a po tom, čo maloletá B. P. odomkla dvere, vošiel do bytu, prešiel cez chodbu do izby, kde ležala na posteli H. L., vyzval ju, aby s ním išla do jeho bytu, nachádzajúcom sa v tom istom bytovom dome L. W. č. XXX/XXX, nakoľko s ňou chcel mať pohlavný styk, keď odmietla s ním ísť do jeho bytu, vyhrážal sa jej pichnutím nožom, viackrát ju udrel päťami oboch rúk do rôznych častí hlavy, stiahol ju z postele na zem, kde pokračoval v udieraní do hlavy, pričom ako H. L. udieral do hlavy, tak v ľavej ruke držal nôž s čiernou rúčkou a čepeľou o dĺžke 15 cm a vyhrážal sa jej, že keď s ním nepôjde domov a nebude s ním mať pohlavný styk, tak ju zabije, na to z postele vstala X. V., ktorá ho začala zozadu ťahať za kabát, pričom mu nezisteným spôsobom vyrazila z ruky nôž, ktorý spadol na zem, a opakovane ho vyzývala, aby z bytu odišiel, na výzvy nereagoval, otočil sa k X. V., sotil ju na zem, následne chytil do rúk drevenú stoličku a udrel ňou poškodenú X. V. po chrbte, v dôsledku čoho sa stolička zlomila, čo využila poškodená H. L. a z bytu ušla, a týmto konaním spôsobil poškodenú H. L.,

nar. XX. januára XXXX, trvale bytom O., W. XXXX/XX, prechodne bez prihlásenia O., L. W. č. XXX/XXX, zranenia - pomliaždenie čelovej a spánkovej oblasti hlavy, ktoré si vyžiadali liečenie do 7 dní a poškodenej X. V., nar. XX. júla XXXX, bytom O., L. W. č. XXX/XXX, nespôsobil zranenia, vyžadujúce si liečenie.

Za to uložil okresný súd obvinenému J. L. podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd v Nitre na podklade odvolania podaného obvineným, rozsudkom, sp. zn. 4To/38/2017, z 27. júla 2017, postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d) Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Topoľčany, sp. zn. 1T/30/2017, z 3. mája 2017, v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obvineného J. L. uznal za vinného zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona (§ 138 písm. a) Trestného zákona) v jednočinnom súbehu so zločinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona (§ 138 písm. d) Trestného zákona), ods. 3 písm. a) Trestného zákona (§ 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona) na tom skutkovom základe, že

- dňa 13. decembra 2016 v čase medzi 18:30 hod. až 19:00 hod. v O. na ulici L. W. č. XXX/XXX neoprávnenne vnikol do bytu X. V. tak, že najskôr silno búchal na okno a dvere, vykrikoval, aby ho pustili dnu a po tom, čo maloletá B. P. odomkla dvere, vošiel do bytu, prešiel cez chodbu do izby, kde ležala na posteli H. L., vyzval ju, aby s ním išla do jeho bytu, nachádzajúcom sa v tom istom bytovom dome L. W. č. XXX/XXX, nakoľko s ňou chcel mať pohlavný styk, keď odmietla s ním ísť do jeho bytu, vyhrážal sa jej pichnutím nožom, viackrát ju udrel päťami oboch rúk do rôznych častí hlavy, stiahol ju z postele na zem, kde pokračoval v udieraní do rôznych častí hlavy, stiahol ju z postele na zem, kde pokračoval v udieraní do hlavy, pričom ako H. L. udieral do hlavy, tak v ľavej ruke držal nôž s čiernou rúčkou s čepeľou o dĺžke cca 15 cm a vyhrážal sa jej, že keď s ním nepôjde domov a nebude s ním mať pohlavný styk, tak ju zabije, na to z postele vstala X. V., ktorá ho začala zo zadu ťahať za kabát, pričom mu nezisteným spôsobom vyrazila z ruky nôž, ktorý spadol na zem, a opakovane ho vyzývala, aby z bytu odišiel, na výzvy nereagoval, otočil sa k X. V., sotil ju na zem, následne chytil do rúk drevenú stoličku a udrel ňou poškodenej X. V. po chrbte, v dôsledku čoho sa stolička zlomila, čo využila poškodenej H. L. a z bytu ušla, a týmto konaním spôsobil poškodenej H. L., nar. XX. januára XXXX, trvale bytom O., W. XXXX/XX, prechodne bez prihlásenia O., L. W. č. XXX/XXX, zranenia - pomliaždenie čelovej a spánkovej oblasti hlavy, ktoré si vyžiadali liečenie do 7 dní a poškodenej X. V., nar. XX. júla XXXX, bytom O., L. W. č. XXX/XXX, nespôsobil zranenia, vyžadujúce si liečenie.

Za to uložil krajský súd obvinenému J. L. podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov, na výkon ktorého zaradil obvineného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti rozsudku Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 4To/38/2017, z 27. júla 2017, podal obvinený J. L. prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. Martina Kákoša, advokáta v Topoľčanoch, dovolanie.

Dovolanie podal z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, t. j. že bolo zásadným spôsobom porušené právo obvineného na obhajobu, z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, t. j. že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku rozsudkom vyslovil porušenie zákona v neprospech obvineného z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) Trestného poriadku v ustanoveniach § 321 ods. 1 písm. b), písm. d), § 322 ods. 3 Trestného poriadku, § 34 Trestného poriadku a aby ďalej podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a rovnako zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, nakoľko vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením rozsudku, stratili svoj podklad a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal Okresnému súdu Topoľčany, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Zároveň navrhol, aby dovolací súd rozhodol tak, že podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku sa obvinený J. L. neberie do väzby.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a rovnako k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku obvinený subsumoval totožné dôvody.

Mal za to, že nebol zachovaný kontradiktórny postup pri výsluchu svedkov H. L., X. V. a maloletej B. P., pretože v prípravnom konaní nebolo obhajcovi obvineného umožnené zúčastniť sa výsluchov týchto svedkýň tak, aby bolo zachované právo obvineného na obhajobu a na základe takýchto dôkazov, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom, je založené napadnuté rozhodnutie krajského súdu.

Svedkyňa H. L. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní poprela vydieranie ako aj skutočnosť, že obvinený mal pri sebe nôž a svedkyňa nepotvrdila ani úder stoličkou vo vzťahu k poškodenej X. V. V rámci odstraňovania rozporov v porovnaní s výpoveďou z prípravného konania uviedla, že to v prvej výpovedi prehnała a vôbec si na skutok nepamätá. Svedkyňa X. V. na hlavnom pojednávaní poprela použitie noža a aj úder stoličkou s tým, že túto stoličku hodila X. V. po obvinenom, pričom spochybnila aj vierohodnosť výpovede maloletej svedkyne B. P. Krajský súd však preukázanie týchto skutočností (použitie noža, napadnutie stoličkou) vyvodil z ich výpovedí z prípravného konania a vo vzájomnej súvislosti s výpoveďou maloletej svedkyne B. P., ktorá však bola v prípravnom konaní vypočutá bez dodržania kontradiktórneho postupu a pred súdom maloletá svedkyňa B. P. ani vypočutá nebola. Obvinený uviedol, že ak bolo pri výsluchu troch svedkýň v prípravnom konaní porušené právo obvineného na obhajobu, nemožno iba na základe takýchto dôkazov založiť vinu obvineného. Dve z troch svedkýň pri výsluchu pred súdom rozporovali svoje prvotné výpovede. H. L. rozporovala už v prípravnom konaní svoju výpoveď z prípravného konania. Obvinený zároveň namietol, že nebol vykonaný ním navrhnutý dôkaz na preskúmanie daktyloskopických stôp na údajne použitom noži.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Topoľčany vo vyjadrení k dovolaniu obvineného navrhla dovolanie obvineného postupom podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietnuť. Uviedla, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s podrobnou právnou argumentáciou Krajského súdu v Nitre a v tomto smere na ňu odkazuje. Nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení, o ktorých zmenu skutkových zistení a hodnotení sa obvinený snaží. Argumenty obvineného nie sú spôsobilé naplniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) a za splnenia podmienky, že obvinený využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací opakovane zdôrazňuje, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá zásada je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty.

Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia. Dovolací súd sa v tejto súvislosti osobitne zaoberal dôvodmi dovolania obvineného podľa § 371 ods. 1 písm. c) a písm. g) Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu.

Právo na obhajobu patrí k základným atribútom spravodlivého procesu, keďže zabezpečuje aj rovnosť zbraní medzi obvineným na jednej strane a prokurátorom na druhej strane. Zmyslom tohto práva je zaručiť ochranu zákonných záujmov a práv osoby, proti ktorej sa konanie vedie, pretože aj bezchybné rešpektovanie práva na obhajobu je dôležitým predpokladom vydania zákonného a spravodlivého rozhodnutia. Právo na obhajobu je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého práva na obhajobu. Trestný poriadok upravuje jednotlivé čiastkové práva na obhajobu obvineného v rôznych štádiách trestného konania, pričom ak dôjde k porušeniu len niektorého z nich, a toto sa zásadným spôsobom prejaví v postavení obvineného v trestnom konaní, takéto porušenie zakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Zo znenia tohto ustanovenia totiž jednoznačne vyplýva, že len porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom je spôsobilé naplniť uvedený dovolací dôvod. Zásadným porušením práva na obhajobu je najmä porušenie ustanovení o povinnej obhajobe podľa § 37 Trestného poriadku, ktoré by mohlo mať vplyv na vykonanie jednotlivých úkonov trestného konania. Dôležité sú aj konkrétne podmienky prípadu, ktoré je potrebné vyhodnotiť individuálne ako aj vo vzájomných súvislostiach, pričom dovolací súd žiadne takéto pochybenie majúce za následok naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nezistil.

Obvinený J. L. bol vzatý do väzby uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Topoľčany, sp. zn. 1Tp/22/2016, z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (č. l. 34 spisu) dňa 16. decembra 2016, čím vznikol u obvineného podľa § 37 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku dôvod povinnej obhajoby, pričom toho istého dňa 16. decembra 2016 sudca pre prípravného konanie Okresného súdu Topoľčany obvinenému ustanovil obhajcu JUDr. Martina Kákoša, advokáta v Topoľčanoch. Dovolací súd po preštudovaní spisového materiálu nezistil žiadne skutočnosti svedčiace o tom, že by v priebehu celého trestného konania došlo k porušeniu práva obvineného na obhajobu. Naopak, jeho právo na obhajobu bolo v priebehu trestného konania zachované, pričom obvinený mal možnosť zúčastňovať sa pojednávania a uplatňovať svoje práva či už osobne, alebo prostredníctvom obhajcu, pričom toto svoje právo v priebehu konania aj aktívne využíval.

Pokiaľ ide o námietku obvineného, že obhajca obvineného nemal možnosť klásť svedkom (H. L. a X. V.) otázky pri ich výsluchoch dňa 13. decembra 2018 (č. l. 55 spisu, č. l. 68 spisu), ktoré usvedčovali obvineného a z tohto dôvodu bola porušená kontradiktórnosť konania, k uvedenému Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že kontradiktórnosť sa považuje za všeobecný právny princíp konania, za pravidlo procesného práva ovládajúci každý súdny proces, spolu s právom na obhajobu je jeho najzákladnejším princípom. Bez neho vôbec nemožno hovoriť o procese, keď podstatou procesu je konfrontácia dvoch strán, z ktorých každá musí mať možnosť vyjadriť sa, popierať návrhy, argumenty a dôkazy druhej strany a predkladať vlastné. Ide o jednu z hlavných záruk súdneho konania. Neexistuje spravodlivosť bez kontradiktórnej diskusie a čím skôr k nej dôjde, tým väčšia je nádej na objektivnosť. Princíp kontradiktórnosti sa uplatňuje predovšetkým v súdnom konaní, hoci prvky kontradiktórnosti sa vyskytujú už v prípravnom konaní. Kontradiktórnosť konkrétne znamená, že ak nemôže byť svedok vypočutý kontradiktórne na hlavnom pojednávaní, musí byť týmto spôsobom vypočutý už v prípravnom konaní. Dôkazy musia byť spravidla vykonané pred obvineným na verejnom konaní za účelom ich kontradiktórneho prejednávania, ale použitie výpovede z prípravného konania samo o sebe neodporuje článku 6 ods. 1, ods. 3 písm. d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd pod podmienkou, že boli rešpektované práva obhajoby. V konkrétnej veci obvineného treba uviesť, že obvinený v čase výsluchov svedkov z prípravného konania dňa 13. decembra 2018 nemal ešte

postavenie obvineného. Obvinený pritom mal reálnu možnosť využiť svoje procesné práva v prípravnom konaní a predložiť argumenty a v súlade s aktuálnym stavom veci naň aj reagovať, nakoľko H. L. a aj X. V. boli opätovne vypočuté aj po vznesení obvinenia dňa 15. decembra 2016, t. j. v deň vznesenia obvinenia, ktoré uznesenie si aj v ten istý deň obvinený osobne prevzal. Skutočnosť, že s určitým dôkazom a to výpoveďou poškodených, ktorý si súd zabezpečila aj na ňom založil rozhodnutie, nemohla znamenať porušenie zásady kontradiktórnosti, a to aj z dôvodu, že strany boli oboznámené s týmto dôkazom, ich výpovede čítané a postupom podľa § 264 Trestného poriadku boli rozpory odstraňované na hlavnom pojednávaní a obvinený ako aj obhajca boli na hlavnom pojednávaní prítomní (č. l. 217 spisu, č. l. 226 spisu).

Pokiaľ ide o obvineného, jeho účasť pri výsluchu svedkov bola zabezpečená na hlavnom pojednávaní, v prípravnom konaní nebola taká účasť obligatórna v zmysle § 213 ods. 1 Trestného poriadku (nebol daný predpoklad nemožnosti vykonať výsluch v súdnom konaní, ktorý sa ani nenaplnil). Ak bola výpoveď z prípravného konania čítaná na odstránenie rozporov oproti výpovedi na hlavnom pojednávaní v súlade s § 264 Trestného poriadku, bol svedok konfrontovaný s obsahom oboch výpovedí za účasti obvineného (obhajcu), s možnosťou kladenia otázok z ich strany, a to v rozhodujúcom štádiu konania (v súdnom konaní), teda pri tvorbe podkladov pre rozhodnutie súdu. Požiadavka kontradiktórnosti bola teda splnená.

Pokiaľ ide o námietku obvineného, že maloletá svedkyňa B. P. bola vypočutá v prípravnom konaní bez účasti obhajcu (obvineného) a v konaní pred súdom nebola vypočutá, a preto bola porušená zásada kontradiktórnosti konania, je nevyhnutné uviesť, že výnimku z kontradiktórneho postupu majú aj výpovede svedkov mladších ako 15 rokov podľa § 135 ods. 2 Trestného poriadku (Stanovisko č. 30/2010 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 4/2010).

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nemožno vyvodzovať ani zo skutočnosti, že súd nevykonal všetky dôkazy, ktoré navrhol obvinený, prípadne, že vykonané dôkazy súd nevyhodnotil podľa jeho predstáv. Je výlučne na úvahe súdu, ktoré dôkazy vykoná a tieto následne vyhodnotí podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstarali orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zásada voľného hodnotenia dôkazov, vybudovaná na vnútornom presvedčení orgánov činných v trestnom konaní znamená myšlienkovú činnosť, ktorá vytvára pre súd možnosť dostatočného priestoru v rámci vlastnej úvahy k tomu, aby sám určil rozsah dokazovania a vykonal prípadnú selekciu navrhovaných dôkazov procesnými stranami v obsahovom kontexte významu navrhovaných dôkazov niektorou z procesných strán v porovnaní s množstvom, kvalitou a závažnosťou tých dôkazov, ktoré už boli vo veci vykonané. Navyiac obvinený a obhajca na hlavnom pojednávaní okresného súdu pred vyhlásením dokazovania za skončené uviedli, že nemajú návrhy na doplnenie dokazovania (č. l. 231 spisu). Nad rámec dovolacích súd uvádza, že dovolacím dôvodom nemôžu byť ani skutkové námietky, ktorými sa obvinený skryte snaží dosiahnuť iné hodnotenie dôkazov oproti tomu, ako ich hodnotili súdy a tak dosiahnuť zmenu skutkových zistení podľa vlastnej verzie skutkového stavu. Z uvedených dôvodov dovolaciu námietku obvineného, spočívajúcu v tvrdení, že súd odmietol vykonať navrhovaný dôkaz, je preto treba považovať z hľadiska naplnenia niektorého dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku za irelevantnú.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom. Skutočnosť, že rozhodnutie je založené na dôkazoch vykonaných v rozpore so zákonom, musí byť z obsahu spisu zrejmá a porušenie zákona by malo svojou povahou a závažnosťou zodpovedať porušeniu práva na spravodlivý proces podľa článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čomu napokon zodpovedá i samotná povaha dovolania ako mimoriadneho (nie ďalšieho riadneho) opravného prostriedku. Z tohto potom logicky vyplýva záver, že nesprávny procesný postup súdu pri vykonávaní

dôkazov môže byť dovolacím dôvodom v zmysle § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku len vtedy, ak má, resp. mal negatívny dopad na práva obvineného. Ak sa nepreukážu takéto účinky nesprávneho postupu pri vykonávaní dôkazov, potom nemožno hovoriť o naplnení uvedeného dovolacieho dôvodu, a to aj z dôvodu že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd by mohlo dôjsť len vtedy, ak by odsúdenie bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere na dôkazoch získaných nezákonným spôsobom. V rámci posúdenia, či spôsob, akým súd vykonal dôkazy, je v rozpore so zákonom, je nevyhnutné prihliadnuť na realizáciu základných zásad spravodlivého procesu zakotvených predovšetkým v ustanovení § 2 ods. 10, ods. 12 Trestného poriadku. Právo na spravodlivý a zákonný súdny proces a stíhanie len zo zákonných dôvodov znamená aj to, že v rámci trestného konania musí byť dodržaný postup ustanovený Trestným poriadkom. Vzhľadom na námietku obvineného o nezákonnosti dôkazov posudzujúc výpovede svedkýň H. L. a X. V. bolo treba skúmať, či namietaný dôkaz bol vykonaný v súlade s procesnoprávnymi normami. Ak obvinený v tomto smere namietal nezákonnosť týchto výpovedí, táto námietka je nedôvodná. Obe svedkyne H. L. aj X. V. boli v konaní pred súdom vypočuté a boli odstraňované rozpory v ich výpovediach postupom podľa § 264 Trestného poriadku. Pokiaľ ide o výpovede z prípravného konania, tieto boli v konaní pred súdom čítané a je nevyhnutné uviesť, že aj výpovede svedkov a iné dôkazy vykonané pred vydaním uznesenia o vznesení obvinenia, ak k ich vykonaniu došlo po začatí trestného stíhania vo veci podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku a boli vykonané v konaní pred súdom, ktorá podmienka bola splnená, môžu mať charakter dôkazu.

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením bez preskúmania veci odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanovením § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) Trestného poriadku, preto dovolanie obvineného na neverejnom zasadnutí postupom podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.